

Na bahajoče Ogrsko nikakor misliti ne smete! Ako bi bilo na Ogrskem dobro, ne bi od tam vsako leto prišlo v Srbijo toliko ljudi, da ne vedó, kam ž njimi.

Jaz mislim, da je bolje, da domá pošteni, slovenski siromaki ostanete, kakor pa da greste na Ogrsko, kjer boste Vi in Vaši otroci zavoljo prevelicah davkov sicer stari siromaki ostali, ali ne slovenski; ampak madjarški, vlaški, nemški, srbski in Bog vé, kakošni še!

Jaz mislim, ako nikakor ne morete živeti v svoji domovini, je še najbolje, da greste v Srbijo, kamor Vam je pot bliža in cenejša. Ako ni drugače, napravite si plave (flose) pa, hajd! po Savi k srbski brači! Ako Vas več rodovin pride, morete tukaj svoje slovenske vasi, mesta, šole, občine, duhovne itd. imeti.

Kteri kraj v Srbii bi bil za vas Slovence najbolji, ne vém. Mislim pa, da bi najbolje bilo, da se levega obala naše Save držite in se tam naselite. Tudi lepa moravska dolina, mislim, ne bi bila napačna. Al Bog zná! ako pridete na vpraviteljstvene stroške v Srbijo, kam Vas bo gosp. minister financije poslal? Gotovo tje, kjer je naselnikov najbolj treba. Pa kje je to, ne vém.

Ali ima ali nima §. 4 kaj denarja še v svoji kasi za naselnike, tudi ne vém. Pa ako ga nima, dobil se bo, ker po omenjenem paragrafu se mora vsako leto potrebni denar za naselnike preskrbeti. Letos, mislim, da so ga mnogi naseljeni Bosnjaki potrošili.

Ako hočete, jaz lahko o tej stvari gospoda ministra poprašam in vam povem, kaj in kako? Z Bogom!

Vaš slovenski brat

V Kragujevacu.

dr. Janez Podliščekov.

Dopisi.

Celje. — V čitalnici celjski bode 3. septembra t. l. beseda, h kateri se častiti udje uljudno vabijo s pristavkom, da bode se beseda s šaloigro „Dvoboj“ začela.

Odbor.

Od sv. Križa pri Rogatecu. — Komaj je vrli zidarski mojster gosp. Madile svojo umetnost pokazal, ko je cerkev sv. Križa pri Slatini zidal, že je drugi umetnik svoje krasno in veličastno delo v našo novo cerkev postavil; in res, kar se more reči, pravo mojstersko delo naredil. Ta prekrasna reč so orgle, ktere je povsod dobro znani mojster gosp. Fr. Ks. Dev v Ljubljani dovršil. Te orgle imajo 24 spremenov, katerih glas je tako veličasten, nježen in močan, da mu ga ni blizo para, kar so pričali častiti slatinski gospodje gostje iz vseh krajev iz Ogrskega, Hrvatskega, Kranjskega, Laškega, Nemškega itd. Hvala! čast! mu tedaj za njegovo izvrstno delo.

Iz Novomesta. (Petstoletnica 19. 20. 21. avgusta. Dalje in konec.) V. O. — V nedeljo, 20. avgusta, ob 7. zjutraj, prišli so vrli krški mestnjani. V „Žabji vasi“ so jih sprejeli meški, s kterimi so se podali h kasarni, in od tod ob 9. uri v frančiškansko cerkev, kjer je bila slovesna sv. maša. Najbolj radovedni pa so bili vsi mestnjani in kar je bilo ljudstva od daleč v mesto prišlo, videti povabljenih „Sokolcev.“ — Že ob 11. zjutraj se je zbralo veliko, veliko ljudstva na mostu, ki veže mesto s predmestjem „Kandijo“ in v Kandii. — Ali še le ob pol ene popoldne so prišli ti vrli sinovi slovenske majke; sprejeti so bili od meške muzične bande, ki je sedaj dosegla že lepo stopnjo vrlosti in zrelosti, in nad poldrugi tisoč ljudi je čakalo na-nje. „Na zdravje-glasi“ so jih sprejeli že pred predmestjem Kandijo, in potem pozdravi tukajšnji c. k. državni pravdnik častiti gosp. Ravnikar „Sokolcev“ s temi-le besedami: „Praznovaje 500letnico novomeško se je pri tukajšnjih domoljubih želja zbudila, da bi današnji dan za dolensko stran zlata zora lepše dôbe nastopila! Domoljubno

srce nam bije v prsih in vedé, da le takrat zamoremo vredno slovesnost slovenskega mesta obhajati, če se Slovenec Slovincu druží, smo izustili željo, naj bi nas bratje „Sokolci“ s predrago nam nazočnostjo počastili, kajti nemogoče bi nam bilo, samim brez vaše domoljubne podpore dovršiti to, česar si želimo. Nagib k temu nam je bil dvojen: radi bi namreč pokazali, da tudi na bregovih Krke Slovinci bivajo, istega značaja, istega domoljubja, kakoršnega so oni pod velikanskim Triglavom; — tudi želimo čitati v letniku našega mesta, da svečanost 500letnice in prihod „Sokolcev“ bil je Novomestu rojstni dan narodnega gibanja. Željo smo Vam odkrili in domoljubna prijaznost vrlih sinov mile majke Slave nam je željo spolnila! Z radostnim srcem smo novico Vašega prihoda zaslišali — danes pa hiteli naproti Vam, ki ste prišli iz središča Slovenskega, iz bele Ljubljane! V duhu združeni se danes tudi telesno družimo; pozdravljajo Vas nazoči in vsi rodoljubi Dolenske, kterim ni mogoče, da bi Vas z bratovskim poljubom sprejeli, toraj vsi radostno iz enega grla kličemo: „Na zdravje! dobro došli, bratje Sokolci v Novomestu!“ — Eden izmed Sokolcev, g. Ravnikar, se je Novomeščanom lepo zahvalil za prijazni sprejem. — Na mostu je bil velik slaven oblok z naslovom: „Dobro došli“; tu je stalo 18 belo-oblečenih meških deklic, kterih 2 ste Sokolcem prinesli vsaka venec s slovenskimi barvami. Venca so Sokolci djali na svojo krasno zastavo. Potem sta stopila 2 Sokolca spredej vsak na eno stran deklic, in tako je stopal „Južni Sokol“ v veselo Novomesto! Od vseh strani so doneli „Na zdravje-in živili-klici.“ Ko so Sokolci na trg prišli, spravili so zastavo v hišo, kjer je bilo stanovanje pripravljeno za častitega g. dr. Costa, Sokolovega načelnika. Trobentači sokolovi dali so znamenje, da se naj Sokolci podajo v odločene hiše, kjer so bili prijazno sprejeti. Kmali potem, to je, ob eni popoldne, je bil v drevoredu javni obed novomeških ubozih na mestne stroške. Visokočastiti prošt in visokočastiti predstojnik meške okrajne pa še drugi gospodje so počastili uboge s svojo nazočnostjo. — Komaj je odbila ura 4, že so se bili zbrali Sokolci, novomeška muzika in silno veliko ljudstva, in vse je šlo na „trato“, kjer je bila ljudska veselica. — Smem reči, da je bilo okoli 3 do 4 tisoč ljudi zbranih. — Kmali so se snidili Sokolci in telovadili, kar so mestnjani in ljudje iz okolice pazno gledali in občudovali. Namestnik deželnega kranjskega zastopnika g. vitez Bozicio, visokočastiti gg. prošt, predsednik novomeške sodnije, predstojnik meške okrajne itd. so počastili Sokolce s svojo pričujočnostjo. — Potem so jeli Sokolci plesati, in ko se je pa mračiti začelo, zapeli so krasne slovenske pesme! Ljudsko veselico sklepal je umetalni ogenj; ob pol 9. zvečer se je vse podalo nazaj v mesto in v kazino, kjer so Sokolci napravili izvrstno „besedo.“ Vse se je trlo v dvorani. Sokolci pevci so vrlo zapeli: „Naprej“, „Ilirijo oživljeno“, „Strunam“, „Domovino“ in smešno „Radostno potovanje.“ Slava-klici so zadoneli po vsaki pesmi; nektare pesme so morali Sokolci še v drugo zapeti. Potem igral je gosp. J. Kos krasno in ginljive na gosli! „Advokata“ (spevoigra) pa sta sklenila ob pol 11. uri zvečer zanimivo „besedo.“ Njeno vstopnino (77 gld.) so izročili vrli Sokolci mestu! Presrečna hvala Vam za Vaš trud in za Vašo blago srce, krasni slovenski sinovi, nepozabljivi ostanete mestu in vsi Dolenski! — V gostivnici pri gosp. Brunerju so se potem zbrali Sokolci in mestnjani in so bili židane volje!

Pondeljek (21. avg.) zjutraj je „Budnica“ na noge spravila mestnjane k sklepu petstoletnice! Ob 9. zjutraj je bila slovesna seja in županov nagovor v mestni hiši. Potem ob 10. slovesna sv. maša v kapitelski cerkvi.

Sokolci so pri maši pomagali s petjem in z godbo! — Ob 1/4 12. so marširali meški in krški mestnjani, stopali s Sokolci na trg, kjer so se razšli. Sokolci so se bili podali k strelišču in kopališču, ker so še peli, mestnjani pa so šli ali domú ali pa h kosarni, ker je bil javni obed. — Ob eni popoldne se je zbralo mnogo gospodov vseh stanov h skupnemu obedu v kazini. Mestna muzika je prav vrlo igrala med jedjo. Tudi Sokolci so bili povabljeni, vendar so se zahvalili za to čast. Marsiktera napitnica je bila sprožena pri tem obedu, posebno na našega svitlega in ljubljene cesarja Franca Jožefa I., njegovo rodovino, na avstrijsko armado, na novomeško muziko, na vrle Sokolce in na novomeške gospé. Ob 3. popoldne pa se je podalo nekoliko Sokolcev iz Novomesta v Ljubljano. Dosti mestnjanov jih je daleč spremljalo! Ob 8. zvečer je bil ples. Dvorana je bila tako polna, kakor še nikoli prej. Do 5. zjutraj so plesali! — Tako je bila končana petstoletnica.

V torek zjutraj ob pol 10. pa so se zbrali ostali Sokolci k odhodu. Neradi so se ločili mestnjani od Sokolcev, kajti jako zeló so se bili jim prikupili, — in Sokolci od mestnjanov, kateri so jih bili tako prijazno sprejeli in tako zeló častili. Ali moralo je biti tako; ločitev je težka, vendar spomin na lepe dni ostane! Mestna muzika in mnogo mestnjanov je spremilo Sokolce daleč od mesta. „Na zdravje“ in „živili-klici“ spremljali so Sokolce v stolno mesto, belo Ljubljano!

To so bili lepi, veseli dnevi novomeške 500letnice! Živi naj Novomesto!! *)

Nedeljo 27. pa se je zbralo 20 gospodov, da so se posvetovali o pravih prihodnje čitalnice! Zedinili so se že, in sklenili, da se prošnja za dovoljenje kmali odpošlje viši uradni. — Toraj „živi nova čitalnica novomeška!!“

Iz Vrem 21. avg. R. — Njih Veličanstvi: cesar Ferdinand in cesarica Marija Ana sta v pripomoč novega pokrivanja po burji raztrganih stolpov — in za olepšanje farne cerkve v Vremah 300 gold. milostljivo podariti blagovolila.

Vipava 26. avg. (Vinorejcem vipavske okolice.) Gosp. dr. Schwegel, c. kr. okrajni zdravnik v Vipavi, je mimo svojih drugih učenosti že delj časa svojo pozornost na naša vina obračal in se s preiskovanjem pečá, kako bi se jim dalo pomagati do vrednosti in veljave, katero imajo druga vina iz manj pripravnih krajev. Letos je celó govore slavnoznane učitelja o vinoreji, gosp. Babóta na Dunaji, poslušal, in si iz njih veliko važnega zapazil, kar je našim vinorejcem in pečavcem z vinom silno potrebno vedeti, da ga dobro vredujejo. Gospod doktor je blagovolil čitavniškemu odboru napovedati, da je pripravljen, o tem nekaj govorov imeti, ako vtegne Vipavcem s tem kaj vstreženo biti. Odbor je to napoved radostno sprejel, in vsem, katerim je za povzdigo našega vinstva kaj mar, s tem naznanuje, da bo v nedeljo, to je, 3. septembra t. l., ob 5. popoldne, v šolski dvorani prvi govor o tem. Kdor želi poslušati priti, naj si preskrbi vstopni listek, kterege odbor vsakemu radovoljno podelí, ako se skaže, da mu je za podučenje o vinstvu mar.

Čitavniški odbor.

Iz Ljubljane. Zaupnica, katero je 14. avgusta izrekel mestni odbor in po g. županu izročil državnemu ministru Belkrediju, je iz več ozirov znamenita. Prvič v tem, da so jo izrekli možje, kateri so do sedaj bili na sumu, da so vladi nasprotniki; drugič v tem, da so za-njo glasovali vsi pričujoči odborniki, zunaj dveh viših

uradnikov, namreč gg. Broliča in dr. Schöppl-na, ktera je menda tudi nista podpisala, in tretjič v tem, da je prvo pismo, katero je iz ljubljanskega mestnega odbora le v domačem — slovenskem — jeziku šlo na Dunaj. Važna ta zaupnica glasi se tako-le:

Ekscelencija!

Od Njih ces. kralj. apostoljskega Veličanstva, pre-svitlega Cesarja in Gospoda našega, pozvani v svetovavstvo prestola Njihovega, da bi se zadostilo očitnim potrebam kraljestev in dežel avstrijskih in ustrezalo željam vseh narodov njenih, je Ekscelencija Vaša brž izpoznala, da je treba ukrepati tiste naprave, po katerih se narodi udeležiti morejo javnega življenja ne le v zakonodajnem, temuč tudi v administrativnem oziru.

V tej zavesti ste v Svojem pismu do c. k. deželni glavarjev, Preuzvišeni Gospod, političnim oblastnijam zaznamovali taka vodila, da se jim na licu vidi, da po njih more popolno veljavo zadobiti avtonomija in samopravstvo, kakor tudi popolna ravnopravnost národna.

Zlate te besede Vaše so narode vseh kraljestev in deželá velike Avstrije navdale s pristrčno radostjo!

Tudi občinski zbor glavnega našega mesta je v svoji seji 14. dne t. m. pravila ta pozdravljal veselega srca in sklenil, Ekscelencii Vaši razodeti ta čutila in pokloniti Vam zaupno pismo, ker je za trdno prepričan, da preblagi Vaši nameni morejo blagoslovni sad le tadaj roditi, ako se vlada zanašati more na krepko podporo avtonomnih krogov.

V trdni svesti, da pravila, ki jih je Ekscelencija Vaša o nastopu visoke Svoje službe slovesno oklicala, se bojo tudi brez prikratbe v djanji izpeljala, se zibljemo v sladki nadi, da bote avtonomijo mestne občine naše pod Svoje mogočno krilo vzeli o tem, kar ji občinski zakon že sedaj prilastuje, pa njene pravice tudi razširile, kolikor je mogoče in treba, da bode avtonomija popolna. Saj ste, Preuzvišeni Gospod, v slavni okolnici Svoji Sami rekli, da štejete med najblažje prizadeve sedanjega časa to, da se čedalje bolj razširja okrožje tistih zadév, ktere spadajo v samopravje onih, katerih se v prvi vrsti tičejo.

Naj mili Bog blagoslovi delovanje Vaše Ekscelencije na blagor naši domovini in vesoljni Avstrii!

Iz občinskega zbora glavnega mesta Vojvodine kranjske v Ljubljani 16. avgusta 1865.

— Gospod mestni župan dr. Costa iz Dunaja piše „Triglavu“, da je to zaupnico 26. avgusta izročil grofu Belkrediju, kateri jo je blagovoljno sprejel, ter mu naročil, da njegovo zahvalo sporoči ljubljanskemu mestnemu odboru. Dalje je g. državni minister povdarjal, da imajo cesar trdno voljo, vresničiti avtonomijo srenjsko, ktera je edina podlaga svobodnemu državnemu razvitku, kajti treba je, da se začne zidati od spodaj, pa ne od zgoraj. Da se to izpelje, treba je časa, na vrat na nos se ne dá vse prenarediti, zlasti ondi ne, kjer še ni okrožnih srenjskih gospósk. Dobro mu je znano, da ima v nekih krogih mnogo nasprotnikov, ki komaj čakajo prilike, da bi avtonomii izpodkopali temelj. Treba je toraj previdno ravnati, ter se ne prehiteti. Poslednjič je grof Belkredi zatrjeval, da zvest ostane nalogi, ki mu je došla, in da hoče doslednje izpeljati cesarjevo povelje.

— Naj si le v „Preši“ hladijo srce oni, katerim ni po volji, da je naš mestni odbor pravila ljubljanskega meščanstva tako prenaredil, da novi meščanje dotični donesek namesti streliščini družbi plačujejo v meščansko blagajno; meščanje ljubljanski in vsi domačini so pa s to prenarodbo jako zadovoljni ter se čudijo, da je móglo kedaj drugače biti.

*) Gospod C. Tandler je dal v Gradcu napraviti fotografski spominek petstoletnice, ki kaže Novomesto, na desni slovensko pesem, na levi nemško. Cena temu spominku je 20 kr.

— „Wanderer“ naznanja, da je dr. Bleiweis večkrat bil pri državnem ministru ter o ravnopravnosti slovenskega jezika v šolah in uradnih govori z njim. Nadjamo se dobrega vspeha.

— 9. sešitek Lukšičevih „Slavische Blätter“ kinči dr. Prešernova „Napitnica“ z dr. B. Ipavčevim prekrasnim napevom, katero je v nemški jezik izvrstno prevodila vrla naša domorodkinja gospá Luíza Pesjakova, slovenskemu národu dika i ponos.

— Te dni nas je v mestu srečal neki prijatelj. „Pomisli — nam čudé pravi — včeraj sem dobil na neko pritožbo zastran vkvartiranja od magistrata slovenski odgovor, pa še slovenski brati ne znam.“ Tolaži se, prijatelj — mu odvrnem — z našimi ljudmi, ki nemške odgovore iz kancelij dobivajo, pa jih tudi brati ne znajo. — In omolknil je.

— „Sokolovci“ vrnivši se iz Novomesta, ne morejo prehvaliti prijaznosti, gostoljubnosti i tudi rodoljubja novomeških, šentjernejskih, kostajneviških in krških prebivavcev. Kakor slišimo, sklenili so, da Novomeščanom v posebni zahvalnici izrekó svoja čutila, brž ko se g. načelnik vrne iz Beča.

— „Južni Sokol“ prejel je včeraj naslednjo zahvalnico v domačem jeziku: „Častito društvo! Mestnemu načelstvu je sveta naloga, pristrčno zahvaliti se, da ste se, čast. gospodje Sokolci, tako prijazno in obilno vdeležili svečanosti novomeške petstoletnice; tem bolj smo Vam, slavno društvo, za to hvaležni, kar ste pri tej priliki s slovansko blagodušnostjo v dobroti namen napravili nepozabljivo nam „besedo.“ Njen obilni znesek, ki Vam ga hvaležni potrjujemo v priloženi pobotnici, obrnil se bode po vašem sporočilu.

Novomesto dné 27. avgusta 1865.

Srenjsko predsedništvo:

Vitez Fichtenau“ l. r.

— V nedeljo 3. septembra oddelek „Sokolcev“ napravi telovadni izgređ na Šmarno goro. Ob 5. zjutraj odrine iz Ljubljane, domú se vrne o poldne. Obleka prosta. Nekaj Sokolcev pojde naprej v Medvode.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Cesar so se 21. avgusta ob 7. zjutraj iz Solnograda zopet vrnili v Išel, kamor jih je obiskat opoldne pripeljal se tudi pruski kralj. Poglavitnejše točke gaštajnskega dogovora so: Avstrija bode upravljala Holštajn, Šlesvik pa Prusija; ozir Lauenburga se je Avstrija odpovedala svojemu pravu, a za to odpoved jej Prusija plača odškodovanje v denarjih, in sicer 2 milij. in 500.000 danskih tolarjev v srebru; Rendsburg je namenjena za zvezno trdnjavo, Kiel pa barkostajo nemškega brodovja. Ali je ta dogovor Avstrii ali Prusii na dobiček? Skoro vsi časniki trdijo, da Prusii, nikdo pa temu dogovoru večne veljave ne prerokuje. — „Domobranu“ se iz zanesljivega vira piše, da se kmali potrdijo pravila jugoslavjanski akademii, ktera se bode iz začetka pečala z zgodovinsko-slovniškimi in fiziško-matematičnimi vedami. — 21. avg. bila je v Kromerizu ajajna slovesnost, blagoslovila se je mestna zastava „Moravan“; o tej priliki bil je shod slavlanskih pevcev. Predvečer pripeljal se je praški „Sokol“ in veliko pevcev z njim, na 200 vozéh, v vsak voz bili so vpreženi 4 konji; konji in vozovi bili so okinčani, pred vsacim vozom jezdila sta po dva hanaka v narodni obleki, mesto in okolica ste bili v kinču. Razun praških sokolovcev sešlo se je bilo več ko 30 pevških društev. Pri blagoslavljanji bilo je ljudstva zbranega nad 20 tisoč na velikem trgu; v eni vrsti stali so telovadci, na eni pa je 600 hanakov sedelo na konjih. Po veličastni besedi brali so se neštevilni

telegrami iz Česke i Moravske. Pri odhodu doneli so slava-klici Palackiju, Riegerju, Sladkovskemu, Gregerju in drugim narodnjakom. — Reški mestni odbor je 18. avgusta izrekel, da na Reci ni stranke, ki bi vlekla z „italijanissimi“, mesto pak da želi, neposrednje združeno biti s krono sv. Štefana. Reška mestna gosposka zabranila je z razsvetljenjem, zastavami in enacimi znamenji obhajati praznik sv. Štefana, zastave bile so tudi pri cerkvenem obhodu prepovedane. — Koliko se na Švicarskem izdá za šolstvo, kaže se iz naslednjega: V ciriškem kantonu znašajo za 1865. leto dotični stroški 826.600 fr. ali četrtno; v argovskem kantonu 354.359 fr. ali sedmíno vseh državnih stroškov. Ni toraj čuda, da se iz lipških bukvarnic več knjig pokupi v mali Švajci, ko v veliki Avstrii. — Iz Mehike se nam naznanjate dve bitki; v prvi je 850 belgiških prostovoljcev zmago generala Arteago, kateri je s 3500 možmi branil mesto Takamburo, 300 mehikancev so ubili, 165 pa vjeli; v drugi je avstrijski general Thun po hudem turnem boji v posest vzel „Kumbres de Apulka.“

Matičini udje,

ki so do 29. avgusta 1865. l. plačali letnino za drugo matičino leto:

Aichholzer Albert, Albrecht Leopold, Alež Luka, Auer Pavel, Belar Leopold, Berčič Janez, Bogolin Mihael, Brgant Valentin, Budnar Janez, Comel Andrej, Dolenc Janez, Drašler Pavel, Duhač Ferd., Endlicher Rudolf, Erjavec Janez, Fortuna France, Gašperlin Gašper, Gorišek France, Gostiša Andrej, Göck Ferdinand, Gregorič Ignaci, Grčar Jože, Horak Ivan, Höchtel Dragotin, Hudec Aleksander, Ivanetič Martin, Jakič Anton, Jaklič Štefan, Jentl Anton, Kafol Štef, Klemenčič Anton, Klemenčič France, Klemens France, Kmetič Jože, Kolarič Jože, Kolman France, Krašovec Jernej, Kremžar Andrej, Križaj Andrej, Kržič Janez, Kršnik Jože, Kubelka Vaclav, Kunčič Lovro, Kušar Matija, Košmrl Anton, dr. L... M..., Legan France, Limavšek Peter, Lozar Jože, Majer Vincenci, Mali Ignaci, Malnaršič Jože, dr. Mencinger Ivan, Molj Gustav, Morič Makso, Namre Anton, Ničman Henrik, Oblak France, Okorn Ignaci, Ozvald Janez, Pakič Mihael, Pašič Janez, Pavalec Juri, Pavlica Stevo, Peharec Simon, Petek Andrej, Petini Andrej, Pivek Janez, Pokorn Anton, Polak Edvard, Potočnik Janez, Pour Edvard, Povše Martin, Praprotnik Andrej, Pregelj Rajmund, Prevec Juri, Povše France, Petrič Janez, Remschmidt Ferdinand, Ripšl Mavrici, Robič Simon, Rudolf Lorenc, Sajevec Jakob, Semlič Jože, Srebre Juri, Stražimir Franjo (tudi za 1866. l.) Stritar Andrej, Strelba Jože, Šarabon Valentin, Šepec Dragotin, Škulj Valentin, Šmid Matija, Štamcar Andrej, Štrukelj Gothard, Štupica Lovro, Šventner Jože, Teran Janez, Tomec Jakob, Torkar Matija, Urbančič Anton, Urbas Leopold, Urh Peter, Valenta Vojteh, Več Janez, Videc France, Volk Janez, Volk Janez, Vrhovec Blaž, Wiest Viktor, Zagorjan Martin, Zajec Andrej, Zelen Jože, Zitterer Andrej, Zorec Janez, Zorman Anton, Žagar Dragotin, Žarek Simon = 117.

Listnica vredništva. Iz Štajarskega smo dobili več dopisov, kateri nam zatrjujejo, da tacih „malkontentov“, kakoršnega se kaže pisun iz Štajarskega v 64. št. „Slovenca“, ni med štajarskimi Slovenci. To na besedo radi verjamemo, dobro vedé, da ta pisun iz Štajarskega biva v Ljubljani in je prav tisti, čegar razderavnega duhá je v občem čitavničnem zboru odkrival in karal g. Svetec. S tega stala ga zdaj, ko v razprti je vpleta tudi Vas Štajarce, sami rodite. „Novic“ pa nikakor ni volja, v polemiko spuštati se z njim. Ne zamerite nam torej, da Vaših dopisov ne natisnemo.

Popravek. V pesmi „materni jezik“ v 34. l. izpuščena je bila 10. vrstica, ki se tako-le glasi: „Potihnil je presladki glas.“

Kursi na Dunaji 29. avgusta.

5 % metaliki 68 fl. 10 kr. Ažijo srebra 107 fl. — kr.
Narodno posojilo 72 fl. 95 kr. Cekini 5 fl. 15 kr.

Loterijne srečke:

V Trstu 23. avgusta 1865: **37. 30. 57. 15. 11.**
Prihodnje srečkanje v Trstu bo 6. septembra 1865.